

e-Bubbels
uit
Filosofenfontein

16 juni 2020

Foto Geert Moons

Voorwoord

Beste kapelgenoten,

Welkom op deze eerste editie van ons nieuw initiatief: de e-bubbels uit Filosofenfontein. Verrast? Misschien wel. Maar laat me de sluier laag per laag oplichten.

Vooreerst waarom?

Jullie bijdragen in de corona-gekleurde nieuwsbrief van mei doen er geen doekjes om. We zitten veilig en wel in onze bubbel. Sommigen ontdekken hier zelfs een nieuwe adem, nieuwe wegen van verdieping en verbondenheid, maar toch knaagt het gemis aan contact met de gemeenschap: de vieringen, de gezangen, de uitwisselingen voor en na de viering, de aperitiefmomenten. We beseffen allemaal (en hiervoor verwijst ik naar het coronabericht vanuit Filosofenfontein van enkele dagen geleden) dat het nog lang zal duren eer we opnieuw kunnen terugkeren naar het oude normaal. Maar daarom moeten we niet stilzitten! We kunnen stap voor stap opstarten op de ladder van contacten. En als eerste stap willen we meer interageren met elkaar. Tijdens de lockdown lag de communicatie niet stil: jullie kregen vieringen en bezinningen aangeboden en ook een bonte waaier aan bijdragen vanuit de gemeenschap, die in de nieuwsbrief van mei verschenen of op [de website van Filosofenfontein "verbonden in tijden van covid-19"](#). Doch, deze communicatie was eerder passief zonder enige oproep om hierop te reageren. De voorganger van dienst kreeg geen gehoor meer op zijn/haar viering. Ook bijzondere intenties of interessante weetjes en nieuwtjes konden niet meer gedeeld worden. Dit willen we nu wel mogelijk maken via veilige kanalen waarmee we zoveel mogelijk kapelgangers bereiken.

Vanwaar die naam?

Wel, de **e-** verwijst naar ons communicatiekanaal: de brief is enkel digitaal en wordt per e-mail verstuurd omdat we hiermee zoveel mogelijk kapelgangers bereiken. We ondervonden namelijk dat niet genoeg mensen met het web vertrouwd zijn.

Het woord **bubbel** verwijst naar een **verbonden leefgemeenschap** waarbinnen veelvuldig contact mogelijk is, maar bubbel verwijst ook naar een **gezellig aperitief rond een glaasje sprankelwijn** met bubbels, en eveneens naar **opborrelend water uit een fontein**. En is Filosofenfontein nu net niet die plek waarin dit woord **in drievoud** tot zijn recht komt?

Zo werd ons nieuw initiatief geboren: een interactieve tweewekelijkse communicatiebrief waarin we vooral input verwachten vanuit de gemeenschap. We kiezen vooral rubrieken waarmee we vertrouwd zijn en waar nood is aan uitwisseling. Dit wordt het nieuwe normaal voor de volgende weken.

De verschillende rubrieken zijn:

- **Overwegingen op de viering**

Deze rubriek bundelt jullie reflecties op de viering/bezinning die gepost werden in de voorbije 2 weken op de website van Filosofenfontein. Normaal geven we deze feedback aan de voorganger op het einde van de viering in een leuk gesprek maar dit vervalt nu. Om jullie hierbij te helpen, biedt de voorganger vragen ter overweging aan op het einde van zijn/haar tekst.

- **e-kaarsjes**

Deze rubriek bundelt de bijzondere intenties voor wie het gebed van onze gemeenschap vragen (normaal doen we dit via een kaarsje, daarom worden het nu e-kaarsjes). Hier is ruimte om verdriet en dankbaarheid te melden maar ook betrokkenheid met de wereld rondom ons (zoals de wereldgroep maandelijks doet).

- **Op e-pero bij Anne-Lieze**

Anne-Lieze bundelt hier allerlei FIFO-nieuwtjes, inclusief familienieuws. Wie wil, kan ook foto's delen. Dit mag gerust persoonlijk zijn zoals we ook doen als we elkaar ontmoeten en napraten na de mis.

- **Hoe zou het nog zijn met ...?**

Via een kort cursiefje brengt Frank hier een aantal elementen, vertrouwde objecten ... van Filosofenfontein tot leven. Hij nodigt de lezers uit hetzelfde te doen!

- **Informatie en interessante weetjes**

Deze rubriek brengt interessante informatie (spiritueel, maar kan ook ruimer) in de kijker: een boek, een meditatie, een website, informatie van andere gemeenschappen, andere nieuwsbrieven. Bijdragen zijn welkom met vermelding van de URL.

Deze eerste editie bundelt bijdragen van onze redactieploeg waaruit kan blijken wat we precies verwachten. Vanaf volgende editie rekenen we vooral op jullie input!

Jullie reacties zullen ons de richting wijzen hoe we stap voor stap onze communicatielijnen meer en meer kunnen openen naar een vernieuwde vorm van vieren en omgaan met elkaar.

De redactieploeg

Jef, Rik, Frank, Sabine, Anne-Lieze en Jacqueline

Praktisch

We verwachten jullie bijdragen per e-mail (niet anoniem) voor elke rubriek naar keuze op ons huisadres: info@filosofenfontein.be

Overwegingen op de vieringen

Reacties op de bezinning van Pinksteren door Hendrik, Jan en Jef

Hieronder verzamelen we een uittreksel uit de reacties op de bezinning die onze lekendominicanten hebben gemaakt met Pinksteren.

De tekst is te vinden op: <https://filosofenfontein.be/archief/Vieringen/200531.html>

Je kan dit misschien eerst lezen om de reacties beter te kunnen plaatsen...

Het bestand met de vragen en de volledige reacties kun je bekijken op:

<https://1drv.ms/w/s%21ArhOExPGCd4yeqGtcwYCTkWA8ks?e=3zKDN1>

Dit is het thema van het boek 'Gemeenschap en andersheid' dat ik de vorige weken heb gelezen. Hoe elkeen zichzelf kan zijn (zijn eigenheid bewaren en trouw blijven) en toch in relatie blijven met de ander en de gans Andere. Door de Grieks orthodoxe auteur wordt wel heel sterk de relatie met de grote gemeenschap (zowel het universum als de kerk) benadrukt als één lichaam (cfr. Paulus). De relatie van de mens(heid) met zijn Schepper. De eucharistie is dan telkens een uiting van dankbaarheid voor de gave van de schepping en een actualisering van de ontmoeting tussen mens(heid) en God. God als model van eenheid en verscheidenheid in relatie: de Vader, de zoon en de Geest. In onze gemeenschap zouden we wellicht nog kunnen groeien door de persoonlijke zoektocht van individuele leden aan te moedigen en de gelegenheid te bieden om dit ook uit te spreken (cfr. de uitnodiging van Marcel in een viering om elk onze geloofsbelijdenis te formuleren). Kortom: meer tegenspraak binnen FF en meer samenspraak met de andere gemeenschappen en de kerkelijke structuren.

Jacques

...

De Geest heeft een speciaal effect op vrouwen. Dat heb ik gisteren ervaren.

Er werd een kiem gelegd voor een huiskamerkerk, zoals vroeger, bij de eerste Christenen.

In een prachtige tuin zaten enkele vrouwen bij elkaar om het Pinksterfeest te vieren. We zongen, deelden het brood en onze ervaringen en waren ook stil. Mooi voorbereid door een priesteres. Er waren kaarsen en we strooiden bloemblaadjes over elkaars hoofden. Ingetogen met een snuifje frivoliteit.

In het gezelschap van kikkers en schapen.

De Geest zag dat het goed was.

Anne-Lieze

Durven we eerlijk met elkaar uitwisselen wat we gedurende die 'woestijntijd' gemist hebben van Filosofenfontein, en wat niet? Niet enkel betreffende de verschillende activiteiten, maar ook de manier waarop die gebeuren? Deze uitwisseling zou ons wellicht kunnen helpen om te zien hoe de gemeenschap verder kan werken in de toekomst. Een belangrijke vraag hierbij is of we ons in de toekomst vooral door angst willen laten inspireren of door vertrouwen.

Lut Saelens

WAARVAN DROOM IK?

Van een kerk in beweging...

Van een gemeenschap die intens viert zoals het reeds bij ons gebeurde, maar die even intens verbonden is met de wereld., en die wereld niet alleen nu en dan vernoemt, maar bewust is dat onze gemeenschap een deel is van die wereld ...WANT WAAR WOONT DE GEEST? In de mensen... in de wereld... TOCH? Vooral in de meest kwetsbaren wordt er voortdurend gezegd, vooral in strijd voor gerechtigheid.

...

Annette Houbar

In zijn pinksterpreek zegt Didier Croonenberghs dat we de al te vertrouwde plaatsen moeten verlaten om het mysterie van God te ontmoeten in andere ruimten dan waar we gewoon zijn hem te zoeken.

...

Jonge mensen hebben het moeilijk om zich op zondagvoormiddag vrij te maken. Misschien zouden huisliturgieën hen aanspreken en ook voor onze gemeenschap van Filosofenfontein zouden ze verbondenheid creëren.

Mieke en Jan Degraeuwe-Verdonck

Ik wil een kaarsje naar voor brengen voor:

Alle studenten die in heel moeilijke en vriendschap-onvriendelijke omstandigheden moeten alleen blokken op hun kot of weer thuis op kot.

De jonge studentjes die last hebben met het online les krijgen.

De jongeren die achterop hinkelen door omstandigheden.

De studenten die op deze manier moeten afstuderen.

Ik wil ook een kaarsje branden voor onze kapelgangers die leraar of prof zijn en ook in heel vermoeiende omstandigheden moeten werken.

Anne-Lieze

Ik wil een e-kaarsje laten branden, niet alleen zoals gewoonlijk ter nagedachtenis van mijn zoon Philippe, maar nu ook voor mijn vriendin/collega Anne.

Anne is enkele jaren geleden samen met mij op pensioen gegaan. Nu ligt ze al enkele weken in de kliniek op de palliatieve afdeling. Door haar ziekte en door de corona-maatregelen heb ik haar al een tijdje niet meer kunnen zien. Ons contact bestond dan vooral uit verwarde telefoongesprekken. De laatste week is ze in een stadium gekomen dat er helemaal geen communicatie meer mogelijk is met haar. Met dit e-kaarsje wil ik voor haar bidden dat zij in vrede mag inslapen.

"Net de dag, waarop ik dit tekstje opstelde, is Anne in stilte heengegaan (6/6/20)."

Jacqueline

Het blijkt altijd gemakkelijker
om iemand de weg te wijzen
dan om een eind
met hem mee te gaan.
En toch kan het laatste
de reis
korter en lichter maken.

Kris Gelaude

Op e-pero bij Anne-Lieze

Tijdens de afgelopen maanden, vroeg ik mij regelmatig af hoe het zou zijn met Jan De smet, met Gonda en Fons, met Lisette, met Cecile, met Arnout en zoveel anderen van jullie? Ik hoopte dat ik jullie misschien eens zou tegen komen in het Meerdaalbos, aan de Doode Bemde of in het Arenbergpark? Het was soms verdomd eenzaam op mijn kot!

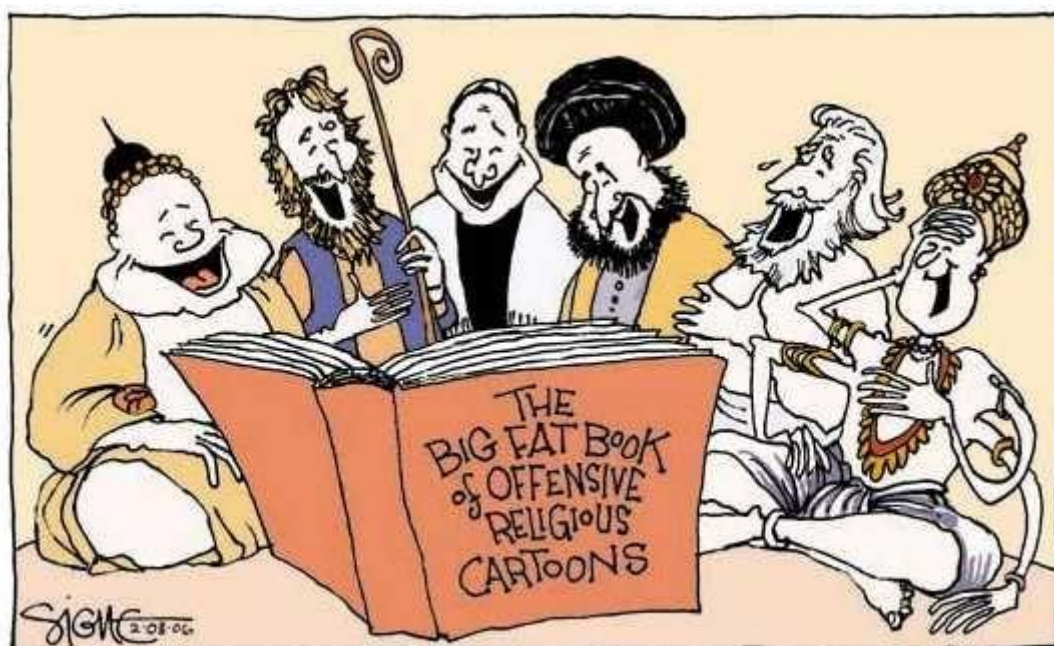
Maar het was zo heerlijk om elke dag die zon te zien, alsof ze niets wist van de corona ellende. Ik heb een nieuwe passie: stappen tellen!!

Heerlijk om te lezen dat er wolven naar ons land komen, alsof het hier de enige veilige plek op aarde is. Nu het domein van Filosofenfontein er zo verlaten bij ligt, zou het best wel kunnen dat ze zich hier naar hartenlust gaan vermenigvuldigen en wie weet de hond van Marcel in hun roedel opnemen.

Hoe jammer dat we geen kans gekregen hebben om Jef Van Den Branden te omhelzen als een warme blijk van medeleven om het verlies van Hilde, zijn echtgenote.

Hoe heerlijk was het toch de vorige lente, om samen te kletsen of om de voorganger van dienst te bedanken, na de viering op het terras. Die recepties duurden al even lang als de mis zelf!

Anne-Lieze

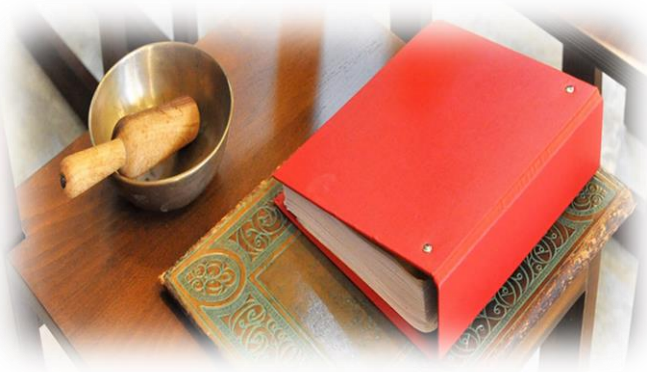
Hoe zou het nog zijn met ... de gongschaal?

Marcel had het net onder de knie gekregen. Hoe hard te slaan. Waar de schaal te raken. Hoe lang de klank te laten uitdeinen.

En de gemeenschap in de kapel begon het net door te hebben. Dat er een signaal klonk. Dat de viering ging beginnen. Dat er stilaan moest gezwegen worden.

Het waren mooie ogenblikken van stilte. Een kort moment, even voor de viering.

De gong zwijgt nu al een hele tijd. Tenzij Marcel regelmatig is blijven oefenen. Ik ben benieuwd naar de eerste gongklanken wanneer we weer mogen samenkomen.

Hoe bijzonder zal het klinken?

Het zal ook nodig zijn: hoe de gemeenschap tot stilte aanmanen bij het weerzien na zo een lange tijd? Hoeveel zal er bij te praten vallen! Hier en daar toch nog wat gemompel, discreet gedempt door een mondkmasker.

Hoe mooi zal het zijn, die eerste gongklanken wanneer we weer samen kunnen vieren!!!

Frank

Informatie en interessante weetjes

Racisme, ook in onze omgeving, interview met Isa Tubbax

"Nee, deze zwarte man valt me niet lastig, we slapen al 7 jaar samen. Racisme zit hem in details".

Dit is een uitspraak van Isa Tubbax. Ze is researcher en reporter bij zender Klara, en ondertussen al 7 jaar samen met haar vriend uit Ghana.

In een brief en een interview geeft zij aan dat zij beiden hier toch regelmatig met racistische opmerkingen en handelingen geconfronteerd worden. Om het interview te beluisteren en haar brief te lezen kan u [hier klikken](#).

„Vrijheid in verbondenheid met anderen”

Piet Muller

Op 5 april overleed in Nijmegen Piet Muller. Hij was 90 jaar.

Piet woonde in de jaren '90 lange tijd in Heverlee toen hij in Brussel werkte als secretaris bij Churches Commission for Migrants in Europe. Via Mia Cool en André Benoit kwamen hij en zijn vrouw Lia terecht in Filosofenfontein waar Piet op kousenvoeten en met grote innemendheid fijne contacten legde. Ook na zijn terugkeer naar Nederland keerde hij graag nog even terug naar zijn vele vrienden in het Leuvense en naar een viering in Filosofenfontein.

Piet was een wereldburger die tot op hoge leeftijd bijzondere aandacht had voor migranten, voor minderheden, voor vergeten en/of onderdrukte volkeren. Hij zocht ze op en legde contacten in hun land van oorsprong, hij organiseerde congressen om hun situatie in het licht te brengen, hij werkte voor en vooral ook mét hen samen. Bij dat alles was hij er diep van overtuigd dat kerken en geloofsgemeenschappen een belangrijke bijdrage kunnen leveren in het streven naar gerechtigheid voor zoveel miskende groepen.

Bij het in ontvangst nemen van de vredesprijs van de stad Nijmegen in 2014 zei Piet: "Ik vind vrede het hoogste goed waarvoor we met elkaar moeten opkomen. Vrede betekent voor mij vrijheid van onderdrukking en vrijheid van geweld, begrip en steun voor elkaar."

Piet was een warm man, een verbinder bij uitstek.

Op onze beurt verbinden we ons met hem en met Lia.

Jef Schoenaerts

Thuis film kijken: System crasher

Sinds het uitbreken van de coronacrisis kan je niet terecht in de filmzalen, maar niet getreurd. Cinema ZED biedt in samenwerking met filmverdelers films die je thuis op je tv-scherm kan bekijken, mits betaling van een klein bedrag (5 of 8 euro). Je kan hiervoor terecht op 'www.dalton.be'.

Op vraag van een eminent lid van onze kapelgemeenschap breng ik voortaan geregeld één film onder uw aandacht. System crasher is de eerste.

Een film van de Duitse regisseur Nora Fingscheidt over het negenjarig meisje Benni, dat als een flipperbal door de jeugdzorg stuitert, botst en hard neervalt. Met veel respect schetst de cineaste het portret van Benni, die veel meer is dan haar problematiek. Ze is manipulatief en onvoorspelbaar, maar ook slim, grappig en zorgzaam. Bovenal snakt ze naar aandacht van haar grootste idool: haar moeder. Die heeft liefde te over, maar is erg labiel. Dus moet Benni elders terecht. Ze wordt van de ene voorziening naar de ander gestuurd zowel medische, psychiatrische als jeugdzorg. Eigenlijk past ze niet in het systeem, dus moet ze maar in het hokje van 'iedereen die niet in het systeem past' ('Systemspringer' is een bestaand label in de Duitse zorgsector). De cineaste slaagt erin genuanceerd het eigen verhaal van Benni te brengen en aan te geven dat zij niets heeft aan het label, ook al zijn er begeleiders die er ontzettend veel voor over hebben om haar te helpen.

De film is erg realistisch en voor wie in de sector van de jeugdzorg werkzaam is of was heel herkenbaar. De film is enerzijds schrijnend maar soms ook heel poëtisch. Het acteerwerk van de negenjarige is adembenemend. Mooie muziek en heel mooie beelden.

Een beetje lang (118') maar zeer de moeite waard om de film te zien.

Jacques Perquy

Boekbespreking

Enkele gedachten bij het boek '**Gemeenschap en andersheid**' van Ioannis Zizioulas¹

In Tertio verscheen op 31 juli 2019 een interview met Hildegard Koetsveld die het boek uit het Grieks vertaalde en er cursussen over geeft. ²

Enkele uitspraken in het interview spraken me erg aan o.m.:

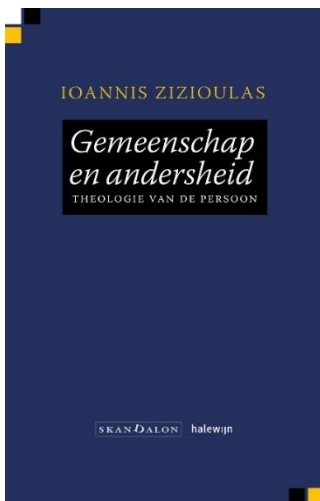
"De eucharistie is de plaats bij uitstek waar God en zijn schepping zich met elkaar verenigen" en verder "Alleen de mens is geschapen om in een vrije liefdesrelatie met God te komen, op een wijze die de rest van de schepping niet gegeven is. Vandaar dat de mens geroepen is, om in de aanbidding van God, heel de schepping mee te nemen en haar in relatie met God te plaatsen. Brood en wijn zijn in de eucharistie de vertegenwoordigers van heel de schepping."

Ik bracht deze citaten in, tijdens een viering en zei daarbij dat deze gedachten aan onze samenkomst een heel andere dimensie geven - het gaat niet enkel om een ontmoeting tussen mezelf en wie ik God noem, zelfs niet tussen ons allen en wie we God noemen. We worden opgeroepen om de mensheid en zelfs heel de schepping te vertegenwoordigen. Ik voegde eraan toe dat ik nu beter dan voorheen begreep, waarom we vroeger systematisch God om erbarmen vroegen. Een mens kan zich toch alleen maar klein voelen, niet gemachtigd om deze rol te vervullen: namens heel de schepping God te ontmoeten.

De - voor mij - nogal uitdagende ideeën uit het interview lieten mij niet los en ik vroeg bij boekhandel Peeters om het boek te bestellen, zonder verplichting van aankoop. Ik vreesde dat het boek te moeilijk zou zijn (de ondertitel luidt 'Theologie van de persoon'). Ik heb het uiteindelijk gekocht en zelfs gelezen, zij het niet zonder moeite en dankzij de luwte van de lockdown.

¹ uitgegeven bij Skandalon Halewijn in 2019 378 blz

² wie deze tekst graag leest kan het bij mij bekomen: perquy@yucom.be

Toegegeven: voor een leek als ik moeten nogal wat hindernissen genomen worden om het boek (uit) te lezen. Grieks filosofische begrippen, de kerkvaders (i.h.b. de Cappadocische), theologie, kerkgeschiedenis (i.h.b. de eerste concilies en de vele ketterijen), ... zijn geen parate kennis.

Anderzijds doorheen de moeilijke teksten begon het mij te dagen dat het om heel fundamentele aangelegenheden in (mijn) geloof gaat. De auteur brengt begrippen terug onder de aandacht die ik (en velen met mij) bewust en onbewust hebben achtergelaten en die we aantreffen in de geloofsbelijdenis die we niet meer (durven?) opzeggen: de goddelijkheid van Jezus, de heilige drievuldigheid, ontvangen van de Geest, de maagd Maria, neergedaald ter helle, de verrijzenis van het lichaam, het eeuwige leven, ...

Het boek voelt aan als een 'herijking' van het geloof (en de geloofsleer) vanuit een totaal andere invalshoek dan onze westerse gesecculariseerde denkwereld. Zizioulas typeert deze o.m. als 'verlamd door de angst voor de andere', voor alle 'andersheid' (en dus ook voor de gans Andere). Dit maakt ware gemeenschap onder mensen onmogelijk.

Aangespoord door een (oude) uitspraak van Marcel, dat de boeiendste lectuur deze is, die tegen je eigen overtuiging ingaat, ben ik verder beginnen lezen. Ik hoop vooral de gelegenheid te hebben om samen met anderen mij verder te verdiepen in dit geschrift om het beter te begrijpen en mijn mening te kunnen vormen.

Het is niet mogelijk om de kern van het boek weer te geven, zoals Jef mij vroeg. Wel is, zoals de titel aangeeft, de rode draad: de dialectiek gemeenschap en andersheid (eigenheid, persoon-zijn of particulariteit) en dit toegepast op:

- het zijn en niet-zijn (filosofie)
- het godsbeeld en de drievuldigheid van God (theologie)
- het mensbeeld en de menselijke relaties (antropologie)
- de Christusfiguur (christologie)
- de kerkvisie
- de eucharistie
- dood en verrijzenis.

Wat de relevantie van het boek zou kunnen zijn voor onze gemeenschap zal moeten blijken uit verdere studie en gedachtewisselingen. Vooral over de eucharistie staan er m.i. heel behartenswaardige gedachten in.

- Naar mijn aanvoelen zou het kunnen leiden tot een fundamentele bevraging van onze liturgie. In mijn reactie bij de Pinksterviering heb ik geschreven dat er wellicht meer tegenspraak ('andersheid') mocht zijn binnen onze gemeenschap en meer samenspraak ('gemeenschap') met de ruimere kerk.
- Het lezen van het boek zou ook voedsel kunnen geven aan onze pogingen om de vieringen 'sacraler' te maken en 'universeler' (en dus toegankelijker en herkenbaarder voor 'passanten'). Mij blijven de woorden bij van een aanwezige Franssprekende gelovige die na de viering had gezegd: "C'est la désécralisation totale!". Ik heb er toen wat lacherig over gedaan toen ik het vernam, maar het is bij mij blijven knagen....

Jacques Perquy

Muziektip van Anne-Lieze

Een mooi lied, prachtig a capella uitgevoerd in mooie harmonie door 1 persoon, is te beluisteren op de volgende link met video en de tekst van dit lied staat hieronder:

[lied met video: Our God He Is Alive](#)

Our God He Is Alive

There is, beyond the azure blue
A God, concealed from human sight
He tinted skies with heav'nly hue
And framed the worlds with His great might

There is a God (There is a God), He is alive (He is alive)
In Him we live (In Him we live) and we survive (and we survive)
From dust our God (From dust our God) created man (created man)
He is our God (He is our God), the great I Am (the great I Am)

There was a long, long time ago
A God whose voice the prophets heard
He is the God that we should know
Who speaks from His inspired word

There is a God (There is a God), He is alive (He is alive)
In Him we live (In Him we live) and we survive (and we survive)
From dust our God (From dust our God) created man (created man)
He is our God (He is our God), the great I Am (the great I Am)

Secure is life from mortal mind
God holds the germ within His hand
Though men may search they cannot find
For God alone does understand

There is a God (There is a God), He is alive (He is alive)
In Him we live (In Him we live) and we survive (and we survive)
From dust our God (From dust our God) created man (created man)
He is our God (He is our God), the great I Am (the great I Am)

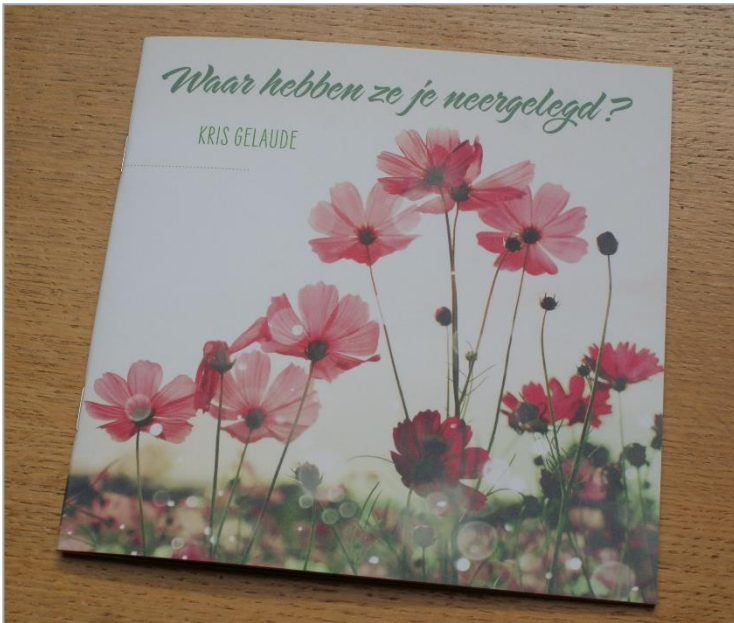
Our God, whose Son upon a tree
A life was willing there to give
That He from sin might set man free
And evermore with Him could live

There is a God (There is a God), He is alive (He is alive)
In Him we live (In Him we live) and we survive (and we survive)
From dust our God (From dust our God) created man (created man)
He is our God (He is our God), the great I Am (the great I Am)

Waar hebben ze je neergelegd?

Goede vrienden,

Het was stil van alle kanten in de voorbije weken. Ik hoop dat jullie die moeilijke weken doorleefd hebben in goede gezondheid en van zorgen een beetje gespaard.

Ik was net de laatste bladzijden aan het schrijven (in opdracht van de uitgever) aan een boek voor uitvaarten in het funerarium dat in het najaar zal verschijnen, toen de coronacrisis uitbrak.

Meteen nadat het manuscript het huis uit was ben ik opnieuw beginnen schrijven.

De beelden en verhalen van mensen die eenzaam sterven en van de geliefden die geen afscheid kunnen nemen zoals het zou moeten kunnen, lieten mij niet los.

Niets of niemand zal dat gemis ooit kunnen goed maken.

Toch wou ik iets doen. Daarom schreef ik enkele gedichten voor die situatie. Ze werden gebundeld in een klein boekje (16 p.). Zie de omslag hierboven.

Het boekje is eind mei verschenen.

Kris Gelaude

Het boekje is verkrijgbaar via www.Muurkranten.be of rechtstreeks bij Kris zelf aan €3,50 per ex. www.krisgelaude.be of krisgelaude@hotmail.com.

Het zal binnenkort ook te vinden zijn in alle Vlaamse liturgische centra.

Naar aanleiding van de uitgave van dit boekje is er ook op KERKNET een mooi interview (opgedeeld in 3 delen) met Kris Gelaude verschenen. Deze interviews zijn te beluisteren op: [interviews met Kris Gelaude](#)

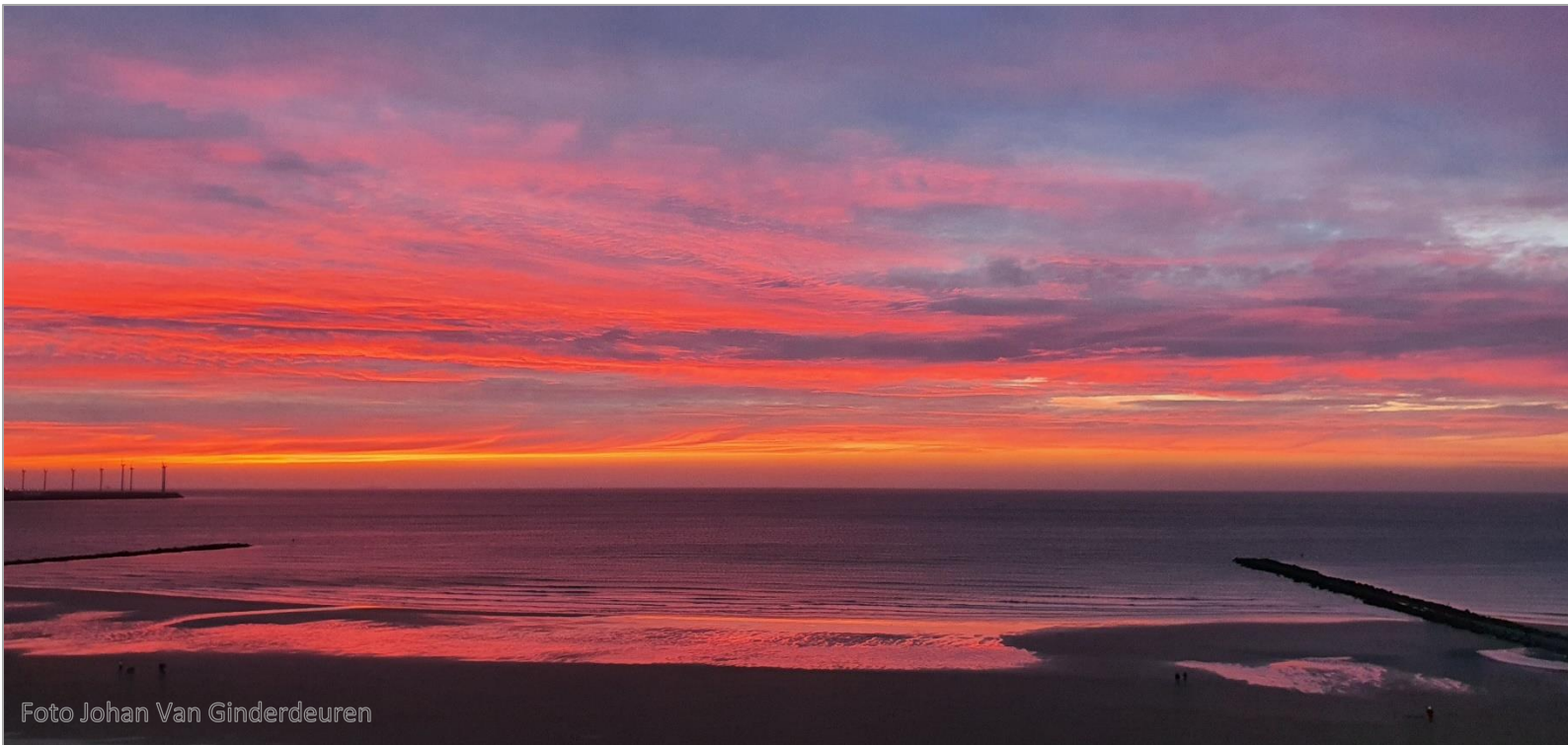

Foto Johan Van Ginderdeuren

ZEEVERLOF

Tussen zee en vasteland
Kindjes vóór en aan de hand
Mijmer op het wakke zand
Waar 'n opa eindelijk strandt.

Ogen spoelen op het strand
Lokt ook wel 'n oude tand
Stille vreugde, d'echte pand
Ligt in de familieband.

Brede kust, luilekkerland
voor zoveel er zonne brandt
Gunt d'Hemel slechts zijn grauwe kant
Neuzen peuzelen in de krant.

Kwam 'n glimlach van d'Heiland
Spelen om de waterrand
't Dorre zand wierd gouden band
om de kroon van Vlaanderenland.

Louis De Quinamar